

«Купальська феєрія», кулінарний фестиваль «Коропфест», Всеукраїнський фестиваль лемківської культури «Дзвони Лемківщини», Всеукраїнське фольклорно-мистецьке свято «В Борщівському краї цвітуть вишиванки» та фестиваль борщу «Борщ'їв»).

Необхідність формування власного іміджу окремого регіону та посилення елементів упізнавання українських територій очевидна – привертання уваги до регіону дає можливість захищати інтереси громади, покращувати інвестиційний клімат, отримувати додаткові ресурси для розвитку регіональної економіки, підвищити рівень і якість життя населення, сприяє збереженню пам'яток історико-культурної спадщини. Світова практика регіонального іміджування демонструє свою економічну і політичну ефективність, що створює можливості для формування конкурентоспроможного регіону і підтримки національного бізнесу. Більше того, просування іміджу регіонів – перспективний шлях подолання труднощів у формуванні іміджу України в цілому.

Панухник Олена

Тернопільський національний технічний університет ім. І. Пулюя

ГЛОБАЛЬНА ПЕРСПЕКТИВА УКРАЇНИ: ТЕРНИСТИЙ ШЛЯХ ДО СТАЛОГО РОЗВИТКУ

*Глобалізація не повинна стати
новою різновидністю колоніалізму*
Папа Римський Іоанн Павло II

Філософське осмислення майбутнього людства має давню історію: від Біблії до релігійно-філософських поглядів С. Булгакова про духовно-онтологічну єдність трансцендентального людства [1], ноосферного глобального розвитку В. Вернадського [2], «Діалектики природи» Ф. Енгельса, еволюційно-біологічних ноогеничних схем, які стверджують прогрес природи і суспільства, П. Тейяра де Шардена [3]. Основною силою, що формує ноосферу, за В. Вернадським, є зростання наукового знання: «Біосфера ... переходить у новий еволюційний стан – у ноосферу, перетворюється науковою думкою соціального людства» [4].

Згідно низки теорій і концепцій глобалізації [5], народи Європи, починаючи з VIII століття, здійснюють грандіозну трансформацію в технологічній, економічній, соціальній,

науковій та інших сферах – людство виходить на принципово новий щабель розвитку, «вступає у новий світ». Дані масштабні взаємозалежності в політичних і економічних колах отримали назву «економічна глобалізація» (від англ. «globe» – глобус, земний шар), з подальшим поширенням даного поняття на інші боки суспільного життя: від фінансової глобалізації до культурної, і не торкнулися лише, мабуть, релігійної.

У дослідженні «Глобальна економіка в перехідний період», підготовленому групою англійських, канадських, американських економістів, підкреслюється, що «перетворення економіки в глобальну не означає загального динамізму розвитку; скоріше воно веде до одночасного виділення високо динамічних систем і розширення числа стагнуючих, що і так уже слабкі і перебувають у невідгданому становищі» [6].

Сучасні прогресивні процеси глобалізації, мегарегіоналізації та маргіналізації відбуваються поряд з одночасним загостренням негативних економічних явищ: зростанням рівня диференціації розвитку різних країн; нерівномірністю і несправедливістю розподілу і доступу до ресурсів; структурною деформацією та диспропорціями розвитку національних соціально-економічних систем; посиленні ролі неформальних інституцій та організацій. Серед останніх особливо деструктивним є підвищення рівня ілlegalізації (тінізації) та криміналізації економіки, поширення корупційної діяльності та проявів несумлінної конкуренції.

Україна в досяжному для огляду майбутньому (перша чверть XXI століття) не спроможна наздогнати США та країни ЄС за рівнем міжнародної конкурентоздатності, виробництва ВВП на душу населення, продуктивності праці, ефективності виробництва. Отже, інтеграція економічної системи України в глобальний простір повинна спиратися на максимальне використання інформаційних, інтелектуальних ресурсів і наявного науково-технічного потенціалу. В умовах глобалізації ринкові трансформації можуть бути ефективними лише в разі їх органічного поєднання з технологічними проривами і системними перетвореннями. Об'єктивно в Україні існують основні передумови для економічних і технологічних проривів на локальному рівні і в окремих секторах економічної системи [6].

Однак, трансформаційні зміни розвитку нашої держави відбуваються пліч-о-пліч з процесом формування стійкого і системного за характером прояву взаємозв'язку між тіншовим та офіційним секторами економіки, взаємопроникненням та інтеграцією тіншового і, навіть, кримінального секторів в легальну економіку внаслідок недостатньо ефективного процесу трансформації соціально-економічної системи та недосконало й нераціонально побудованого її інституціонального базису. Питання зміцнення економічної безпеки у межах

реалізації сучасних напрямків соціально-економічного розвитку з врахуванням інтересів майбутнього зростання в умовах глобалізації набуває гострої актуальності в нашій країні [7].

Здавалося, вже давно складена політична карта світу, визначені торговельні шляхи та напрямки економічних зв'язків між країнами світу – розподіл світового економічного простору та сфер впливу ніби як відбувся. Однак, після двох світових війн, чорнобильської катастрофи і розпаду СРСР, Україна знову втягнута у вир воєнних дій, серйозну політичну, економічну та соціальну кризу. Останні події на сході України доводять, що процеси розширення свого економічного простору з застосуванням сили окремі країни у світі ще не завершили.

Критики глобалізації стверджують, що цей процес збільшує нестабільність країн, які розвиваються, і їх уразливість впливає на місцеві культури та наносить шкоду навколишньому середовищу. Глобалізація сприяє росту соціальної нестійкості у світі і може стати новим різновидом колоніалізму.

Необхідно зазначити, що в економіці України розвиваються всі ті негативні явища, які притаманні ендогенному типу розвитку економічної системи.

Тривалий господарський застій, руйнівний військовий конфлікт, вплив неформальних інституцій, включаючи тіньову економіку та корупцію, порушення екологічної безпеки – основні проблеми, що гостро постають на сучасному етапі розвитку нашої країни. Такий шлях до процвітання у глобалізованому середовищі, що руйнує навколишнє середовище і залишає велику частину населення за межею бідності, не сприймається як шлях до сталого розвитку людства.

Крім усього, він призводить до зниження рівня економічної безпеки та національної конкурентоспроможності країни, спричиняє структурні деформації та диспропорції соціально-економічної та екологічної системи і, як наслідок, загрожує мегарегіональній і глобальній безпеці.

Ресурси нації мають бути мобілізовані на становлення України як одного з центрів постіндустріального розвитку європейської цивілізації шляхом розбудови ліберально демократичної країни з соціально-ринковою економікою, де соціальне благополуччя, здоров'я, освіта людини, її свобода та екологічна безпека для життя будуть головною турботою держави. В умовах світової глобалізації економіки, регіональної інтеграції та загострення нових форм кризових явищ, Україна має пройти важкий шлях трансформаційних процесів усіх рівнів розвитку національної економічної системи, відновлення та розвитку всіх сфер життєдіяльності суспільства.

Таким чином, глобальна доля України залежатиме від її спроможності віднайти новий критичний шлях майбутнього поступу, свою особливу модель глобального інтегрування та розвитку національного господарства, що враховує гостроту обставин нашого сьогодення.

Список використаних джерел:

1. Шевчук О. Б. Інформаційно-глобалістичні аспекти «Філософії господарства» С.М. Булгакова / О.Б. Шевчук // Економіка і прогнозування. – 2003. – № 2. – С. 55-65
2. Вернадский В.И. Философские мысли натуралиста / В.И. Вернадский. – М.: Наука, 1988
3. Тейяр де Шарлен П. Феномен человека / П. Тейяр де Шарлен. – М.: Наука, 1987
4. Вернадский В.И. Очерки геохимии / В.И. Вернадский. – М.: Наука, 1989. – 320 с.
5. Моисеев Н.Н. Информационное общество как этап новейшей истории / Н.Н. Моисеев // Свободная мысль. – 1996. – № 1. – С. 76-82
6. Гончаров Ю.В. Світ. Європа. Україна: Трансформація економіки та інтеграція / Ю.В. Гончаров, Ю.О. Петін, О.М. Сальник. – К.: Знання України, 2007. – 504 с.
7. Флейчук М.І. Легалізація економіки та протидія корупції у системі економічної безпеки: теоретичні основи та стратегічні пріоритети в умовах глобалізації / М.І. Флейчук. – Львів: Ахілл, 2008. – 660 с.

Іло Глонті

Головний координатор клубу молодих реформаторів, Грузія

ДОСВІД ГРУЗИНСЬКИХ РЕФОРМ ДЛЯ УКРАЇНИ

В Україні йде величезний процес, дуже складний процес, адже Україна - величезна держава в порівнянні з тією ж Грузією. Я не кажу, що це завадить провести реформи - можливо, вони навіть пройдуть успішніше, особливо якщо вчитися на наших помилках. Призначили Еку Згуладзе і кілька місяців про неї нічого не чули, а я просто знаю, що вона закрита людина: вона мовчки працює, мовчки перевертає світ. Я знаю, що в Міністерстві юстиції відбувається, я ж працював раніше з членами цієї команди. Процеси йдуть, потрібно просто почекати. Звичайно, за цей рік можна було більше зробити, але ті люди, яких я знаю особисто, чесно стараються.

Без перемоги над корупцією не вийде нічого. Про це всі говорять і ця думка вже затоптана, але, як би банально не звучало, без перемоги над корупцією не провести реформи і не перемогти у війні за Донбас. Корупція гальмує все. Величезний бюрократичний апарат -